

462. Bocsásd meg, Úr Isten

Vad Péter Zsigmond

1. Bo-csásd meg, Úr Is-ten, if - jú - sá - gom - nak vét - két,
2. Az én bú - sult lel - kem én nya - va - lyás tes - tem - ben

Sok hi - tet - len - sé - gét, un - dok fer - tel - mes - sé - gét,
Té - to - va buj - do - sik, mint ma - dár a szél - vész - ben;

5

Tö - röld el rút - sá - gát, min - den ál - nok - sá - gát, köny - nyeb - bítsd lel - kem ter - hét.
Tő - led el - i - je - dett, tud - ván, hogy vét - ke - zett, a - kar es - ni két - ség - ben.

3. Akarna gyakorta hozzád ismét megtérni, De bűnei miatt nem mer elődbe menni,
Tőled oly igen fél, reád nézni sem mér, színed igen rettegi.

4. Semmije sincs pedig, mivel elődbe menjen, Mivel jóvoltodért viszont téged tiszteljen,
Nagy alázatosan, méltó haragodban Tégedet engeszteljen.

5. Bátorítsad, Uram, azért biztató szóddal! Mit használz szegénynek örök kárhozatjával?
Inkább hadd dicsérjen e földön élteben szép magasztalásokkal.

6. Térj azért, én lelkem, kegyelmes Istenedhez, Szép könyörgésekkel béküljél szent kezéhez,
Mert lám, hozzá fogad, csak reá hagyd magad: igen irgalmas Úr ez.

7. Higgyünk mindörökké egyedül csak őbenne, Őrizkedjünk büntől, ne távozzunk őtőle.
Áldott az ő neve örökké mennyekbe', ki már megkegyelmeze.